

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 230/2021-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o žiadosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], na ustanovenie advokáta takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní vedenom pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa svojím podaním doručeným ústavnému súdu 28. septembra 2020 domáhal ustanovenia právneho zástupcu v konaní o neúplnej ústavnej sťažnosti v jeho trestnej veci, ktorá sa týka uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 2TdoV/5/2015 z 26. septembra 2016. Ústavný súd podanie sťažovateľa vyhodnotil ako ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) namietajúcu porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v súvislosti s nezvládnutým ustanovením advokáta zo strany štátu v jeho trestnej veci a nevypočutím „*riaditeľa policajného zboru* [REDACTED]“.

2. Z podania sťažovateľa a zo zadováženého uznesenia najvyššieho súdu vyplýva, že Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) uznal sťažovateľa vinným z trestného činu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 9 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2005. Za tento skutok bol sťažovateľ odsúdený podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 43 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov so zaradením do III. nápravno výchovnej skupiny (rozsudok č. k. 3T/5/2005 z 11. januára 2007). Odvolanie sťažovateľa najvyšší súd zamietol (uznesenie č. k. 3To/6/2007

z 11. apríla 2007). Dňa 2. januára 2009 doručil sťažovateľ krajskému súdu dovolanie z 30. decembra 2008, ktoré krajský súd posúdil ako návrh na obnovu konania, pričom na verejnom zasadnutí o povolení obnovy konania sa sťažovateľ vyjadril, že jeho podanie má byť posudzované ako dovolanie. Z uvedeného dôvodu krajský súd o návrhu nerozhodol a ustanovil sťažovateľovi na účely dovolacieho konania obhajcu. Ustanovený obhajca nestihol včas podať dovolanie a sťažovateľ žiadal o vrátenie lehoty pre podanie dovolania (7. apríla 2015), keďže ustanovený advokát mal pozastavený výkon advokácie (oznámenie predsedu disciplinárnej komisie SAK z 12. augusta 2014). Nový obhajca po jeho ustanovení podal žiadosť o navrátenie lehoty na podanie dovolania. Následne rozhodol najvyšší súd napadnutým uznesením.

3. Z obsahového hľadiska sťažovateľ namietal, že prvostupňový ani druhostupňový súd nepredvolali svedka – riaditeľa Policajného zboru [REDAKOVANÉ], ktorý mohol ovplyvniť svojou výpoveďou priebeh a samotný výsledok konania v prospech sťažovateľa. Svoju argumentáciu založili na nesprávnom posúdení skutkového stavu a neodstránení nejasností vo výpovediach svedkov. V závere v žiadosti uviedol porušenie jeho práva na spravodlivý proces. Sťažovateľ uviedol, že jeho nepriaznivé majetkové pomery mu nedovoľujú zvoliť si zmluvného právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

4. Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

5. Podľa § 124 ústavného súdu ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

6. Ústavný súd zistil, že trestné konanie bolo uzavreté uznesením najvyššieho súdu č. k. 2TdoV/5/2015 z 26. septembra 2016. Ústavná sťažnosť teda bola podaná zjavne oneskorene.

7. Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej jednou zo základných podmienok prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 124 zákona o ústavnom súde. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako podanej oneskorene [§ 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde]. V prípade podania ústavnej sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, II. ÚS 695/2014). Pokiaľ ide o podmienku vyžadujúcu, aby nešlo o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, táto je splnená vtedy, ak je okrem iného daná právomoc ústavného súdu na jej prerokovanie, ústavná sťažnosť nie je oneskorená ani zjavne neopodstatnená. Ak ale ústavný súd z obsahu ústavnej sťažnosti a z výsledku jej posúdenia zistí, že v danom prípade nie je daná právomoc ústavného súdu na jej prerokovanie, ústavná sťažnosť je oneskorená, neprípustná alebo zjavne neopodstatnená, znamená to, že ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, a teda že nie je splnený jeden z predpokladov ustanovenia právneho

zástupcu v konaní pred ústavným súdom, v dôsledku čoho nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom vyhovieť (I. ÚS 60/2019).

8. Ústavný súd vzhľadom na okolnosti prípadu už neaktivoval proces odstraňovania väd podania, pretože ústavná sťažnosť je podaná po lehote. Tým ale nie je dotknuté právo sťažovateľa na prípadnú obnovu konania, ak splní zákonné podmienky, no ústavný súd poznamenáva, že o návrhu na obnovu konania nerozhoduje ústavný súd, ale všeobecný súd.

9. Vzhľadom na neúplnosť návrhu sťažovateľa ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. marca 2021

Robert Šorl
predseda senátu